

Missatge de Nadal de Sa Majestat el Rei

24 de desembre de 2018

Bona nit.

En estos dies tan especials, en els quals sempre ens han d'unir els millors sentiments, vos desitge, juntament amb la reina i les nostres filles, la princesa Leonor i la infanta Sofía, un bon Nadal i que l'any 2019 pugueu vore complits els vostres anhels i aspiracions.

Hui no vull deixar de recordar els qui viviu una situació difícil per raons personals, econòmiques o socials; o els qui sou lluny de casa vostra i dels vostres sers estimats. En estes hores, que han de ser per a l'alegria i la celebració, el nostre cor i el nostre pensament estan al vostre costat, i el nostre major desig és que totes estes circumstàncies queden prompte arrere.

Al llarg dels últims anys vos he transmés, la nit de Nadal, les meues inquietuds i reflexions sobre la nostra democràcia; sobre la cohesió social i territorial, l'economia i l'atur o l'educació; també sobre la corrupció, el terrorisme o la violència contra les dones, una violència de ben trista actualitat que mereix sempre la nostra repulsa i condemna més enèrgica i l'afany de tota la societat per a erradicar-la de la nostra vida. Totes estes qüestions que acabe de mencionar ens continuen preocupant, per descomptat, molt seriosament.

Permeteu-me que esta nit vos parle d'un tema que també em pareix molt important. Vull parlar-vos de la nostra convivència, dels principis en què s'inspira, pensant en el present i també en el futur, en les nostres generacions més jòvens, a les quals hui em dirigiré especialment.

El passat 6 de desembre, de resultes del 40é aniversari de la nostra Constitució, vaig recordar novament els ideals que van animar i unir els espanyols durant la transició política i que han sigut el fonament, la base de la nostra llibertat i del nostre progrés d'estos últims quaranta anys: la reconciliació i la concòrdia, el diàleg i l'entesa, la integració i la solidaritat.

Els qui van viure aquells anys saben bé que, si hi ha una cosa que els definix, va ser el valor de treballar junts i units pensant en el nostre país i

el seu futur; va ser la voluntat dels espanyols d'entendre's i la dels líders polítics, econòmics i socials d'arribar a acords, a pesar d'estar molt distanciats per les seues idees i sentiments.

A tots els unia un objectiu molt clar: la democràcia i la llibertat a Espanya; definir unes regles comunes que garantiren la nostra convivència. I ho van aconseguir. D'eixe èxit ens hem beneficiat les generacions següents; i el que hem de fer hui és tot el que estiga a les nostres mans perquè eixos principis no es perden ni s'obliden, perquè les regles que són de tots siguen respectades per tots. I d'esta manera assegurar als jóvens, amb més garantia, noves dècades de progrés i avanç com les que nosaltres afortunadament hem conegut.

Els qui van ser protagonistes o testimonis de la transició de segur que entendreu molt bé el que acabe de dir. Als que no van viure aquell temps, i especialment a les generacions més jóvens, tenim el deure de fer-vos partícips d'aquell període de la nostra història, d'eixe camí que permet entendre per què i com Espanya ha aconseguit el canvi més radical de la seua història; per què i com ha avançat i prosperat tant la nostra societat des de llavors.

Jo crec que això és necessari, sí, però també crec que no és suficient. Perquè com a societat tenim un deute pendent amb els nostres jóvens. Som responsables del seu futur i les circumstàncies de hui en dia no són, ni de molt, les més fàcils.

Els jóvens viu immersos en la realitat d'una societat tecnològica —de canvis continus i accelerats— que planteja nous interrogants, però que a la vegada està plena de noves oportunitats. Teniu talent, creieu en la pau, esteu oberts al món perquè sou i vos sentiu europeus, sou solidaris, esteu compromesos amb les causes socials, amb la lluita contra el canvi climàtic i la defensa del medi ambient. Voleu viure i conviure, però teniu problemes seriosos.

Sabeu que és molt difícil trobar faena sense una formació adequada. Molts la teniu, però de vegades vos veieu obligats a ocupar un lloc de treball que no és per al que vos heu preparat o que no respon a les vostres expectatives. I vos hem d'ajudar: perquè pugueu construir un projecte de vida personal i professional, amb una faena i un salari dignes; a tindre un lloc adequat on viure i, si així ho voleu, a formar una família i poder conciliar amb la vida laboral.

La nostra responsabilitat, la de tota la nostra societat, és que la vostra capacitat, la vostra motivació, la vostra il·lusió i esforç, vencen les

dificultats; perquè tenim l'obligació —comptant amb vosaltres, amb la vostra energia— de continuar construint dia a dia un país millor, més creatiu, més dinàmic i sempre en avantguarda; una Espanya més cohesionada socialment i més compromesa amb la igualtat real entre hòmens i dones.

Hui, que vivim en una democràcia establida i que compartim uns mateixos principis i valors amb altres democràcies del nostre entorn, és imprescindible que assegurem en tot moment la nostra convivència.

Una convivència que es basa en la consideració i en el respecte a les persones, a les idees i als drets dels altres; que requerix que cuidem i reforcem els profunds vincles que ens unixen i que sempre ens han d'unir a tots els espanyols; que és incompatible amb el rancor i el ressentiment, perquè estes actituds formen part de la nostra pitjor història i no hem de permetre que renasquen; una convivència en què la superació dels grans problemes i de les injustícies no pot nàixer mai de la divisió, i encara menys de l'enfrontament, sinó de l'acord i de la unió en vista dels desafiaments i les dificultats.

Una convivència, en fi, que exigix el respecte a la nostra Constitució; que no és una realitat inerta, sinó una realitat viva que empara, protegix i tutela els nostres drets i llibertats. Tots els projectes necessiten uns fonaments sòlids, i l'Espanya de hui els té, perquè estan fets d'una voluntat decidida de concòrdia, pau i entesa.

I esta és la reflexió que vos volia fer arribar esta nit: que la convivència — que sempre és fràgil, no ho oblidem— és el patrimoni més important que tenim els espanyols. L'obra més valuosa de la nostra democràcia i el millor llegat que podem confiar a les generacions més jòvens; i, per això, hem d'evitar que es deteriore o s'erosione; l'hem de defensar, cuidar, protegir, i fer-ho amb responsabilitat i convicció. Així ho hem demostrat durant estos últims quaranta anys de llibertat, perquè hem cregut en nosaltres mateixos i en les nostres pròpies forces.

Ara hem de valorar amb orgull allò que som, allò que hem fet, i confiar en el que podem fer entre tots, allunyant el desencant o el pessimisme. Hem de ser conscients de la nova realitat que ens imposa el segle XXI i ser capaços d'assolir consensos cívics i socials que asseguren el gran projecte de modernització d'Espanya.

Amb eixa esperança i confiança en el futur, continuem endavant. Amb coratge i sense descans. Perquè tots podem fer molt pel bé comú i superar-nos cada dia; fent cadascú el que ens correspon i donant suport a qui complix la seua obligació; animant qui ho necessita —sense que ningú

quede arrere— i sumant totes les nostres forces en el desig d'una Espanya sempre millor, perquè els espanyols ho mereixem.

A tot això vos anime. Gràcies per escoltar-me i vos desitge novament a cadascun de vosaltres i a les vostres famílies un molt bon Nadal.

Eguberri on. Feliz Navidad. Boas festas.
Bona nit. I feliç i pròsper 2019.